

CAPITOLUL

MR AAA!

MR AAA! a făcut mașina tatei gonind pe pista de pământ. Tatăl lui Frank era pilot de rable. Cursele cu rable sunt un sport periculos. Mașinile *se ciocneau* unele de altele...

BANG!
TROSC! ZDRANG!

...în timp ce **dădeau tură după tură.**

Tata conducea o mașină Mini veche pe care o tunase chiar el. Pictase steagul Marii Britanii pe plafon și o numise „**Reginuța**“, după femeia pe care o admira, Maiestatea Sa Regina. Mașina a devenit la fel de cunoscută ca tata în cercurile de curse cu rable. Motorul **Reginuței** scotea un zgomot inconfundabil de răget de leu.

MR AAA!

Tata era **Regele Pistei**. Era cel mai grozav pilot de rable pe care-l avusese orașul. Oamenii veneau de pretutindeni din țară să-l vadă concurând. Nimeni n-a avut mai multe victorii decât el. Săptămână după săptămână, lună după lună, an după an, tata ridica trofee deasupra capului în timp ce mulțimea aplauda și-l **striga** pe nume.

„GILBERT CEL MARE!
GILBERT CEL MARE!
GILBERT CEL MARE!
GILBERT CEL MARE!“

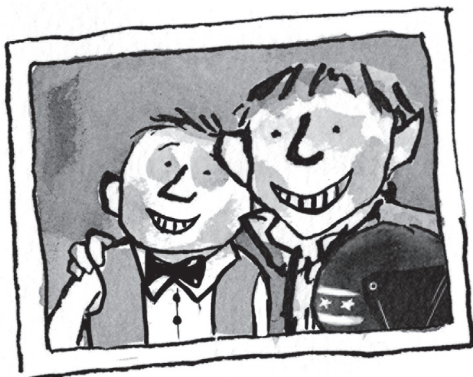

Viata era minunată.

Pentru că tata era un erou local, toată lumea voia să-l cunoască. Când își scotea băiatul la o plăcintă cu piure, patronul localului le dădea porții duble și nu-i lăsa să plătească nici măcar o lețcaie. Dacă Frank se plimba cu tata prin oraș, șoferii claxonau când treceau pe lângă ei...

TIIT! TIIT!

...și zâmbeau și le făceau cu mâna. Când se întâmpla asta, băiatul se simțea tare mândru. Ba Frank chiar a primit o notă mai mare la un test la mate după ce profesorul a făcut o poză cu tatăl lui la o ședință cu părinții.

Însă **cel mai mare** fan al tatălui era propriul fiu. Băiatul își venera tatăl. Pentru el chiar era un erou. Frank spera ca într-o bună zi să fie exact ca tata, un campion de curse. Visul lui era s-o conducă pe **Reginuța**.

După cum e de așteptat, tatăl și fiul semănau tare bine. Amândoi erau mici și îndesați, cu urechi clăpăuge. Băiatul arăta de parcă cineva îl băgase pe taică-său într-o mașină de micșorat. Dintre toți copiii de la școala lui, Frank știa că n-o să fie niciodată cel mai **înalt**, sau cel mai **chipeș**, sau cel mai **puternic**, sau cel mai **deștept**, sau cel mai **amuzant**. Dar văzuse *magia* și mirarea pe care le putea crea tata folosindu-și priceperea și curajul pe pistă. Mai mult decât orice își dorea să simtă asta.

Însă tata i-a interzis fiului să-l vadă concurând. Noaptea începea cu douăzeci de mașini care **se întreceau** pe pistă, iar la final mai rămânea una singură. Piloții erau grav răniți în **ciocnirile în lanț**, iar uneori chiar și spectatorii erau răniți dacă vreo mașină se **îzbea** de tribune.

— E periculos, amice, îi zicea tata.

Gilbert mereu îi zicea „amice“ fiului său. Erau tată și fiu, dar și cei mai buni prieteni.

— Dar, tată... se ruga băiatul de el în timp ce tata îl învelea înainte de culcare.

— Niciun „dar“, amice. Nu vreau să vezi cum mă rănesc.

— Dar ești cel mai bun! N-o să te rănești niciodată!

— Am zis fără „dar“. Acum, haide, fii băiat cuminte. Dă-mi un **îmbralint**¹ și culcă-te.

Tata mereu îi dădea un pupic pe frunte fiului său înainte să meargă la cursa de noapte. Cât despre Frank, el închidea ochii și se prefăcea că doarme. Însă, în secunda în care auzea ușa închizându-se, se **furișa** afară din pat și se **târa** pe hol până la ușa de la intrare, ca să nu-l audă maică-sa. Femeia se închidea mereu în dormitor și vorbea **în șoaptă** la telefon ori de câte ori soțul ei nu era acasă. Îmbrăcat în pijama, băiatul alerga într-un suflet până la pista de curse.

Chiar lângă stadion era o **grămadă enormă** de mașini **rablagite**, care fuseseră distruse în cursele anterioare. Frank se cățara până în vârful grămezii. De acolo vedea cel mai bine cursa. Băiatul stătea turcește pe plafonul mașinii celei mai de **sus** și se uita cum rablele **goneau** jos. De fiecare dată când **Reginuța**, Miniul tatălui său, trecea **în viteză** prin fața lui, scoțând *răgetul* acela de leu, băiatul aplauda.

¹ Așa numeau cei doi îmbrățișarea lor specială – *îmbralint*. Era o combinație de îmbrățișare și alint, de unde și numele.

— HAIDE, TATA,
HAIDE!

Tata nu știa că fiul lui e acolo sus. Bărbatul i-a interzis fiului să-l vadă cum concurează pentru că-i era teamă să nu se întâmple ce era mai rău.

Iar într-o noapte chiar s-a întâmplat.

CAPITOLUL

A PIERDUT CONTROLUL

În noaptea accidentului, încă de la început ceva n-a fost deloc bine cu mașina tatei. În loc ca Miniul să scoată răgetul caracteristic, motorul scotea un scrâșnet puternic, de parcă era pe cale să explodeze.

Imediat ce tata a băgat-o în viteză pe **Reginuța** la linia de start, mașina s-a hurducăit înainte și-napoi ca un **taur la rodeo**.

În noaptea aceea blestemată, Frank stătea în vârful grămezii de mașini, chiar lângă stadion, așa cum făcea întotdeauna. Era miezul iernii, iar vântul și ploaia îl biciuiau din toate părțile. Deși era ud până la piele, băiatul nu voia să rateze nicio cursă.

Ceva nu era bine în acea noapte. Nu era **deloc bine**. În clipa în care steagul a semnalat începerea cursei, tata s-a chinuit să controleze mașina.

Motorul Miniului n-a scos niciun răget, ci un scrâșnet. O liniște mormântală s-a lăsat peste mulțime. Frank a simțit că i se face rău.

Dintr-odată s-a auzit o **explozie puternică** dinspre țeava de eșapament a **Reginuței**.

BANG!

— **Tata!** a strigat băiatul.

Din cauza distanței, bărbatul nu și-a auzit fiul, mai ales că și motoarele celorlalte mașini făceau mult zgomot. Frank își dorea cu disperare să-l ajute. Să facă ceva. Orice. Dar n-avea cum să oprească ce urma să se-ntâmple.

Miniul a prins o viteză nebună, iar apoi n-a mai vrut să încetinească.

Nu mai putea fi controlat.

VÂÂÂJ!